

اثری با روح زنانه که هم می خنداند و هم به تفکر وامی دارد

گفت‌وگوی
روزنامه صبا با
بهاره رهنما بازیگر
نمایش «راسو»

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی
گرافیک و صفحه آرا: سعید غفوری

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی خراسان
توزیع: نشر گستر امروز

با نمایش‌نامه‌ای برای بازی به من سپرده شده است، قابل تقسیم کامل به این دو دسته باشد؛ به‌ویژه شخصیت «ثمین» که چندوجهی و بسیار عمیق است.

سخن پایانی

یکی از دیالوگ‌های بامزه ثمین در این نمایش، جایی است که من در نقش ثمین به ریحانه می‌گویم: «ما زن‌ها درد مشترکیم، بگذار همدیگر را فریاد کنیم.» این دیالوگ در ظاهر طنز است، اما واقعیت این است که به نظر من، جدا از اینکه این اثر یک کمدی خانوادگی - اجتماعی بسیار مؤثر و به نوعی فرهنگ‌ساز است، دیدن آن را به خانم‌ها بسیار توصیه می‌کنم؛ زیرا در طول این دو هفته اجرا، یک همدردی عمیق را در میان تمام زن‌هایی که نمایش را دیده‌اند، برانگیخته است. هم نقشی که خانم ریحانه سلامت ایفا می‌کنند، هم نقش ثمین و حتی نقش‌های مرد داستان، کار یک روح زنانه‌ای دارد که به نظر من، کارگردان و نویسنده توأمان آن را حفظ کرده‌اند. به نظر من روح این نمایش‌نامه به نوعی یک روح «فمن» است. من سال‌ها پیش در سه دوره اجرایی نمایش «خدای کشتار» به کارگردانی علیرضا کوشک جلالی روی صحنه رفتم و نقشی که کیت وینسلت در نسخه سینمایی ایفا می‌کند را بر عهده داشتم. به نظر من، این نوع آثار، کمدی‌های خانوادگی‌ای هستند که دو زوج را به صورت موازی در مسیر داستان پیش می‌برند و ممکن است در نوع نگاه به عنوان نمایش‌نامه مرجع، شباهت‌هایی بین آن‌ها دیده شود. برای من نیز این نقش شباهت‌هایی با آن نقش داشت و حتی تجربه بازی در آن نقش، که در هر سه دوره‌اش اتفاق‌های خوبی برآیم رقم خورد و مورد توجه قرار گرفت، به من کمک کرد تا نقش ثمین را بهتر بازسازی کنم.

«راسو» نمایشی به نویسندگی سهند خیرآبادی و کارگردانی سعید هنرآموز است که بازیگرانی چون بهاره رهنما، ایوب آقاجانی، ایمان راد و ریحانه سلامت در آن به ایفای نقش می‌پردازند. این نمایش که به روابط پیچیده دوزوج می‌پردازد، نقدی طنزآمیز به مسائل زوج‌ها پس از متارکه و ازدواج مجدد دارد و اثرات منفی این مسائل روی فرزندان را زیر ذره‌بین می‌آورد. در ادامه گپ و گفت خیرنگار صبا با بهاره رهنما را می‌خوانید.

مریم عظیمی
گفت‌وگو

لطفاً از چگونگی ملحق شدن‌تان به این پروژه و جذابیتی که نقش ثمین داشت بگویید.

در ابتدا باید بگویم که نویسنده اثر، آقای سهند خیرآبادی، از همکاران و دوستان عزیز من هستند. با این حال، در دیداری که همراه با آقای سعید هنرآموز برای تماشای یک نمایش داشتم، از سوی ایشان برای ایفای نقش «ثمین» دعوت شدم و از آنجاییکه اصولاً ارتباط من با تئاتر، ارتباطی بسیار جادویی و معنادار در زندگی‌ام است، نقش ثمین شباهت‌های عجیبی به بخشی از روزگار واقعی من داشت که احساس می‌کردم دوباره در حال بازسازی بخشی از روح خودم هستم. از طرف دیگر بدان جهت که ادامه تحصیل در مقطع فوق‌لیسانس و مقاطع بعدی همواره در فضایی مرتبط با درمان، تئاتر و پسیکوتراپی بوده است، با هر نقشی چنین تصور می‌کنم که بخشی از وجود خودم و بخشی از وجود زن‌هایی را که این درد مشترک را با من دارند، احیا می‌کنم؛ ثمین درد مشترک بسیاری از زنانی است که سال‌ها برای آنچه ارزش می‌دانسته‌اند، تلاش کرده‌اند و اکنون، وقتی به گذشته نگاه می‌کنند، می‌بینند که این تلاش‌ها شبیه شنا کردن در خلاف جریان آب بوده و چقدر آن‌ها را خسته کرده است.

آیا حضور بر صحنه تئاتر همچنان تجارب جدیدی برای شما به همراه دارد؟

تئاتر بخشی از زندگی من است؛ بخشی از زیست من و بخشی از آن چیزهایی که برای ادامه حیات به آن احتیاج دارم، مانند نفس، آب، غذا و واقعا در همین درجه از اهمیت دارد. فکر می‌کنم بدون تئاتر، زندگی من هیچ معنایی ندارد. من به دنیا آمده‌ام تا در تئاتر جایی داشته باشم و خدا را شکر می‌کنم که سال‌هاست هم نمایش‌نامه‌نویس هستم، تقریباً امسال دوازدهمین نمایش‌نامه‌ی من در نشر ثالث چاپ شد که «دورهمی بانوی اول» بود و هم بازیگرم و فکر می‌کنم بیست و چهار تئاتر

در پرداخت به کاراکتر ثمین بیشتر روی چه نکاتی تمرکز کردید و آیا او را کاراکتری برون‌گرا می‌دانید؟

شیوه بازی من به این صورت است که نقش را از کانال تجارب شخصی خودم عبور می‌دهم. این روش را هم دوست دارم، هم سال‌هاست با آن کار می‌کنم و هم مخاطب و طرفداران بازی و پرسونای کاری من همین جنس از بازی را از من انتظار دارند. به همین دلیل، بیش از آنکه نقش را برون‌گرا یا درون‌گرا ببینم، شاید بتوان گفت در زمینه کاراکتر ثمین با زنی مواجهیم که اتفاقاً بسیار چندوجهی است. در ظاهر ممکن است برون‌گرا، گاهی پرخاش‌جو و گاهی کم‌صبر به نظر برسد، اما هرچه به اواخر نمایش نزدیک می‌شویم، به لایه‌های درونی‌تر، صبور و عمیق‌تری که این زن پشت غم‌ها و سال‌های سپری‌شده زندگی‌اش داشته، پی می‌بریم. بنابراین از آنجا که من اساساً تیپ بازی نمی‌کنم، معمولاً نمی‌توانم بگویم شخصیتی را کاملاً درون‌گرا یا برون‌گرا دیده‌ام. به ندرت پیش آمده که شخصیتی که در فیلم‌نامه، سریال

نویسنده، تهیه‌کننده و کارگردان حسین قناعت

دختره برفی

بازیگران
امیرحسین رستمی
هنگامه حمیدزاده
شقایق دهقان
آناهیتا همنی
سیاوش چراغی‌پور
رامین ناصر‌نصیر
عباس مصعبوب
غلام‌قلندری
بازیگران خردسال
هیلا کاردیچه
رایان سارک